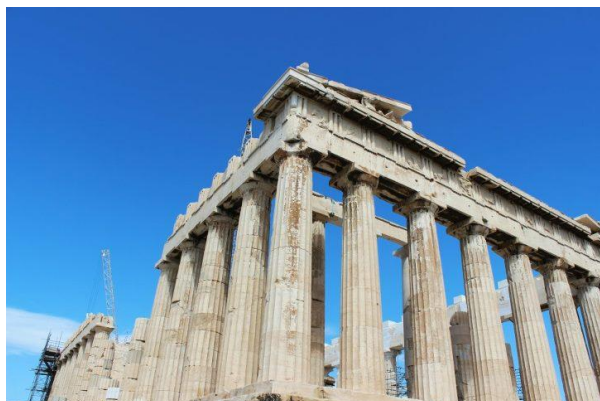

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Terwijl ik dit schrijf beweren de media dat zondag wordt beslist over het lot van Griekenland. Of toch nog niet? Het blijft een drama met vele vervolgen.

Gedachten bij Grexit

Ik hou van de Grieken. Ze vonden de democratie voor ons uit. Het zijn luchthartige, vredelievende mensen, hoewel je voor sommige exemplaren moet oppassen. Bij mijn eerste bezoek aan Athene werd ik op het Syntagmaplein aangesproken door een vriendelijke man die mij uitnodigde voor een kop koffie. Vervolgens leidde hij mij naar een bordeel. Ik sloeg zijn aanbod dus maar af. “Wantrouw de Grieken, ook als zij geschenken brengen,” dichtte Virgilius al. In hun daden zijn ze dikwijls verwarrend. Dat begint al bij hun taal. Als je OXY leest, denk je misschien OKE, maar het is ‘nee’. En hun ‘ja’ schrijven ze dan als NAI. En dus weten we eigenlijk niet wat de Grieken bedoelden toen ze bij het referendum in meerderheid ‘nee’ stemden. Wilden ze echt uit Europa stappen of bedoelden ze toch weer wat anders?

Alle problemen met Griekenland draaien om geld. Maar geld is nu eenmaal niet het belangrijkste in het leven en als er één volk is dat zoiets begrijpt, zijn het de Grieken.

Het leven gaat door. Europa gaat door. Griekenland gaat door. Wat verandert er eigenlijk?

Historische puzzels (6)

Niccole Fontane die leefde van 1499 tot 1557 droeg als bijnaam Tartaglis (de stotteraar). Hij publiceerde twee boeken met wiskundige vraagstukken. Dit is een ervan.

Een man bezit drie fazanten die hij aan twee vaders en twee zonen wil geven en wel zo dat ieder één fazant krijgt. Hoe kan dat?

Oplossing vijfde puzzel: hij werkte 18 dagen en had twaalf dagen vrij ($18 \times 2 = 12 \times 3$).

Een financiële bijsluiter

Nu we het toch over geld hebben, *Elsevier* publiceerde ooit het schrikbeeld dat we 59% belasting over ons inkomen gaan betalen. Afgezien van de onjuistheid van die mededeling wierp het mij terug in mijn verleden.

Destijds betaalden we nog 72% over de top van ons inkomen en dat was eigenlijk best voordelig. Zo heb ik het althans ervaren toen ik in 1985 door handicaps en ziekte mijn werkzame leven voortijdig moest beëindigen. Ik verdiende goed en spaarde elke maand ongeveer 2400 gulden. Als je mijn inkomen met 100.000 gulden zou verminderen scheelde dat netto 28.000 gulden, dus ook ongeveer 2400 per maand. Ik had er dus geen moeite mee een regeling voor een vroegtijdig ontslag te accepteren. Hoewel ik een ton aan inkomen moest inleveren bleef mijn netto besteedbare inkomen ongewijzigd. Over dit soort voordelen van een hogere belasting voor topinkomens hoor je nooit wat.

Haiku (8)

Sinds de witte zwaan
op de wal kroop en groette
ben ik gelukkig.